

**THE ROMANIAN ORTHODOX
METROPOLIA OF THE AMERICAS
SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH**
45-03 48 Av. Woodside NY, 11377; www.stnicholaschurch.net

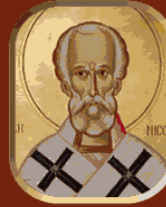
Rugăciune la icoana Maicii Domnului „Grabnic Ascultătoare”

Stăpână Preabinecuvântată, pururea Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut mai presus de cuvânt pe Dumnezeu-Cuvântul spre mântuirea noastră și darul Lui mai presus decât toți din belșug l-ai primit, ceea ce ești o mare de daruri dumnezeiești și râu de minuni pururea curgător, revărsând bunătatea ta tuturor celor ce cu credință aleargă la tine!

Căzând la icoana ta cea de minuni făcătoare, ne rugăm ție, întru tot înduratei Maici a Stăpânului Celui iubitor de oameni: revarsă asupra noastră, Stăpână, prea bogate milele tale și cererile noastre cele aduse ție, celei Grabnic Ascultătoare, grăbește a le împlini, întocmindu-le fiecăruia spre folos, spre mângâiere și mântuire. Cercetează-ne, preabună, pre noi robii tăi, cu darul tău, și dă celor neputincioși tămăduire și sănătate desăvârșită, liniște celor înviforați, celor robiți slobozire, și mângâie pe toți cei ce pătimesc în felurite chipuri.

Izbăvește, Atotmilostivă Stăpână, toate orașele, satele și țara aceasta, de cutremur, de vătămare, de potop, de foc, de sabie și de alte pedepse vremelnice și veșnice, și de toți vrăjmașii văzuți și nevăzuți, întorcând mânia lui Dumnezeu prin mijlocirea ta cea de Maică. Și slobozește pre robii tăi (numele) și mă slobozește pre mine robul tău (numele) de toată boala sufletească, de năvălirea patimilor și de căderea în păcat, ca fără împiedicare întru dreapta credință trăind veacul acesta, să ne învrednicim și în cel viitor de bunătățile cele veșnice, cu harul și cu iubirea de oameni a Fiului și Dumnezeului Tău, Căruia se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, dimpreună cu Cel fără de început al Său Părinte și cu Prea Sfântul Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preot Paroh: Marius Daniel Dumitrescu
917 592 2571 – mobil

THE ROMANIAN ORTHODOX METROPOLIA OF THE AMERICAS
SAINT NICHOLAS
ROMANIAN ORTHODOX CHURCH
WOODSIDE, NEW YORK

45-03 48th Ave.
Woodside, NY 11377

tel: (718)784-4453
cell: (917)592-2571

Despre icoanele Maicii Domnului

Maica Domnului ocupă un loc deosebit de important în Biserica Ortodoxă, datorită faptului că ea este cea care l-a născut după trup pe Fiul lui Dumnezeu și totodată „prima ființă umană care a realizat scopul întrupării - îndumnezeirea omului”. Ei, care este „mai cinstită decât heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât serafimii”, Biserica i-a rezervat un cult de supra-venerare și a proclamat-o încă de timpuriu - la Sinodul III Ecumenic, Efes, 431 - Theotokos, adică „Născătoare de Dumnezeu”. Cinstirea excepțională de care s-a bucurat încă din epoca apostolică a făcut și ca icoana sa să ocupe primul loc după cea a Mântuitorului Hristos.

Conform Tradiției Bisericii Ortodoxe, icoana Maicii Domnului, ca și cea a Mântuitorului Hristos, are o origine apostolică. Sfântului Apostol Luca i se atribuie zugrăvirea primelor trei icoane ale Preasfintei Fecioare, care deși nu s-au păstrat până azi, au determinat formarea a trei tipuri iconografice majore, prezente până azi în iconografia ortodoxă:

Eleusa (Miluitoarea), Hodigitria (Povățuitoarea) Oranta (Rugătoarea).

Această tradiție este consemnată întâia oară de istoricul bizantin Teodor Citețul (secolul 6), care afirmă că icoana Hodigitriei zugrăvită de Sfântul Apostol Luca a fost trimisă din Ierusalim de către împărăteasa Eudoxia, soția împăratului Teodosie II, surorii acestuia, Pulheria, care a așezat-o în ctitoria sa din Constantinopol dedicată acestei icoane. Ulterior, icoana este menționată și de către Sfântul Andrei Criteanul (secolul 8), Sfântul Gherman, Patriarhul Constantinopolului (secolul 8) și de către Epistola celor trei patriarhi către împăratul Teofil (secolul 9). De asemenea, o serie de texte liturgice fac referire la o asemenea tradiție, afirmând că icoana zugrăvită de Sfântul Luca a fost prezentată Maicii Domnului, care a binecuvântat lucrarea Apostolului, spunând: „Harul și puterile mele să fie cu acest chip”. Tradiția Bisericii menționează și anumite icoane nefăcute de mână ale Născătoarei de Dumnezeu, dintre care cea mai cunoscută este cea întipărită în mod miraculos pe una dintre coloanele bisericii construite în Lidia (lângă Ierusalim) de Sfinții Apostoli Petru și Ioan, icoană sărbătorită pe 12 martie.

Maica Domnului este redată în veșminte specifice portului antic, cu părul capului acoperit. Ea poartă o tunică lungă până la pământ, de regulă de culoare albastră sau verde-închis, fiind fixată la încheieturi cu ajutorul mâneculelor, realizate dintr-o culoare ocru-auriu. Peste tunică este aplicat un maforion de culoare roșu-închis mergând până la nuanțe maronii. El este o mantie largă, de

formă trapezoidală (desfășurată), care acoperă capul, umerii și brațele, ajungând până la nivelul genunchilor, având marginile tivite cu fir de aur și ornate de regulă cu franjuri. Pe maforion sunt aplicate trei stelute - în dreptul frunții și al celor doi umeri - care simbolizează pururea fecioria Maicii Domnului: înainte, în timpul și după Nașterea Mântuitorului Hristos. Sub maforion se află un acoperământ care ține părul strâns, având o culoare similară cu cea a tunicii. Dacă culoarea albastră a tunicii simbolizează curăția deplină a Preasfintei Fecioare, în schimb roșul maforionului evidențiază maternitatea dumnezeiască a Maicii Domnului, faptul că prin ea s-a înnoenit Fiul lui Dumnezeu.

Una dintre cele mai neobișnuite tipuri iconografice ale Maicii Domnului este cel numit **Triherusa**, „Cea cu trei mâini”, deoarece în partea inferioară a icoanei, sub mâna dreaptă a Maicii Domnului, care susține Pruncul, se află aplicată o a treia mână. Originalul care a determinat apariția acestui tip iconografic se află la mănăstirea athonită Hilandar. Istoria acestei icoane începe, conform tradiției, în secolul 8, în Damascul Siriei și este legată de Sfântul Ioan Damaschin și de lupta sa pentru apărarea cultului sfințelor icoane. Fiind în acea vreme mare demnitar la curtea califului al-Walid I, el ar fi fost victima unei

calomnii perfide puse la cale de împăratul bizantin Leon III Isaurul, care a declanșat lupta împotriva sfințelor icoane. Acuzat că ar fi pregătit un complot împotriva califului, Sfântului i s-a tăiat mâna dreaptă, pe care eerând-o înapoi, a așezat-o la locul ei, petrecând toată noaptea în rugăciune înaintea icoanei Maicii Domnului și cerând de la ea tămăduire. În vis a văzut-o pe aceasta venind spre el și vindecându-i mâna amputată, cerându-i în schimb să scrie în continuare despre sfințele icoane. Trezindu-se dimineața, Sfântul Ioan și-a găsit mâna lipită la locul ei și drept ofrandă a lipit icoanei o a treia mână, replica în argint a propriei sale mâini. Apoi retrăgându-se ca monah în Palestina, la lavra Sfântului Sava cel sfințit, a luat cu sine și icoana făcătoare de minuni Triherusa. Trecând mult timp, în 1217 a venit în lavră, ca pelerin, Sfântul Sava de la Hilandar, care a primit în dar de 1a. monahii de aici, printre altele, și faimoasa icoană. După o scurtă ședere la Hilandar, el a fost ales arhiepiscop al Serbiei, în 1219 și a părăsit definitiv Sfântul Munte. Icoana a rămas până în 1347 la Hilandar, când a fost oferită ca binecuvântare pelerinului sârb Kralis Dușan, de la care a ajuns în condiții necunoscute la mănăstirea Studenita în Serbia. La începutul secolului 15, Serbia fiind cucerită de turcii otomani, părinții mănăstirii, vrând să salveze icoana, au așezat-o în spatele unui catâr, pe care l-au lăsat să plece pe calea rânduită de Maica Domnului. Acesta, străbătând Serbia și Macedonia, a ajuns la Sfântul Munte, oprindu-se în apropierea mănăstirii Hilandar, unde a murit pe loc. Icoana a fost purtată în procesiune solemnă în mănăstire, unde a rămas până astăzi. De-a lungul vremii peste icoană a fost aplicată o ferecătură de aur, ce poartă circa 5000 de pietre prețioase, oferite ca ofrande de credincioșii ce au beneficiat de minunile săvârșite prin intermediul acestei renumite icoane.

Ștefan Ionescu-Berechet